

DANMARKS APOTEKERFORENING

København, den 8. februar 1982

Rigsrevisionen har udarbejdet en beretning til statsrevisorerne om de økonomiske og administrative relationer mellem staten og apotekerne (RB 501/81, november 1981).

Beretningen vedrører indenrigsministeriets budgetområde og knytter sig specielt til revisionen af statsregnskabet's konto § 13.30: Apotekerfonden. Rigsrevisionens undersøgelser herom er beskrevet side 50-59 i beretningens kapitel VI: Den administrative kontrol med apotekopgørelsernes rigtighed og revision af apotekerfondens regnskaber. Rigsrevisionens analyser giver anledning til forskellig kritiske bemærkninger til specielt sundhedsstyrelsens administration.

Danmarks Apotekerforening skal ikke knytte bemærkninger til rigsrevisionens undersøgelser og bemærkninger i kapitel VI. Når foreningen alligevel finder anledning til at rette henvendelse til statsrevisorerne, skyldes det, at rapporten, ud over hvad der direkte følger vedrørende den nævnte finanslovs-konto, også omhandler en generel beskrivelse af lægemiddelforsyningssystemet og (nogle) forhold vedrørende apotekernes økonomi. Når en sådan beskrivelse er medtaget, skyldes det, ifølge rapportens punkt 2, at relationerne mellem de offentlige og private elementer i apotekssektoren er ret komplicerede og uigennemsigtige.

Foreningen finder anledning til at bemærke, at dette forhold ikke i sig selv indebærer, at sektoren ikke kan fungere på en hensigtsmæssig måde, hvad der også må anses for det almindelige indtryk i befolkningen.

Rigsrevisionens overvejelser er tilsyneladende blevet til ved, at man har fået stillet diverse materiale til rådighed, ligesom man muligvis har haft møder med apotekervæsenets ressortmyndigheder. Man har derefter forsøgt at forenkle de medtagne oplysninger om sektoren og er derved faldet i den grøft, at man nogle steder har forenklet for stærkt og andre steder har nøjedes med at referere – beklageligvis uden at det altid fremstår som referater – tidligere fremførte vurderinger,

uanset at der senere er fremkommet andre oplysninger, som rigsrevisionen imidlertid ikke har fået stillet til rådighed.

Foreningen skal nævne 2 eksempler til belysning af rigsrevisionens sagsbehandling:

1. Apotekernes personaleomkostninger

Rigsrevisionen finder anledning til (pag. 63, punkt 91) at udtale, at man »finder det naturligt, at apotekernes personaleomkostninger bliver taget op til kritisk bedømmelse«. Man finder endvidere, at der er »grundlag for at overveje ændringer i lønfastsættelsesproceduren, f.eks. ved inddragelse af en offentlig lønmyndighed som yderligere forhandlingspart«. Baggrunden herfor er, at rigsrevisionen finder, at det offentlige har en klar økonomisk interesse i at kunne øve indflydelse på apotekernes lønomkostninger m.v.

Rigsrevisionen fremsætter disse forslag og overvejelser, uden at der er foretaget nogen form for økonomiske analyser

Man har således ikke foretaget en undersøgelse af lønudviklingen for apotekspersonalet, hverken for så vidt angår farmaceuterne, eller for så vidt angår apoteksteknikerne (apoteksassistenter og -defektricer), f.eks. over den sidste 10 års periode.

Foreningen kan oplyse, at det offentlige inden for de personalegrupper, apotekerne anvender, igennem hele denne periode har været lønførende, både for så vidt angår skalløen, som for så vidt angår ydelse af særlige tillæg.

Hertil kommer, at arbejdstiden for det apoteksansatte personale af alle arbejdstagere vil blive opfattet som mere ubekvem end den, der gælder inden for det offentlige – eller inden for medicinindustrien – og at den ugentlige arbejdstid for apotekspersonalet er længere (2½ time pr. uge) end for offentligt ansatte.